

A) Po art. 8 umieszcza się następujący art. 8a):

„Wszelkie zmiany ustaw, dotyczących górnictwa, przemysłu, handlu i rękodzielnictwa, obowiązujących w Województwie Śląskiem w dniu przyjęcia Górnego Śląska przez Polskę, mogą nastąpić tylko za zgodą Sejmu Śląskiego”.

B) Art. 33 otrzymuje następujący ustęp 3:

„Urzednicy państwowi, urzędujący w Województwie Śląskiem, powinni w zasadzie pochodzić z Województwa Śląskiego. Przy obsadzeniu urzędów administracji państwowej na obszarze Województwa Śląskiego mają przy równych kwalifikacjach pierwszeństwo urzednicy, pochodzący z Województwa Śląskiego. Urzednicy i pracownicy, tudzież robotnicy z Województwa Śląskiego, zatrudnieni w administracji państwowej, lub w przedsiębiorstwach państwowych w Województwie Śląskiem, mogą zostać przeniesieni do innych dzielnic Rzeczypospolitej Polskiej wbrew swej woli tylko wtenczas, jeżeli wymaga tego koniecznie ich wykształcenie, lub wydoskonalenie, albo przeważający interes służby państwowej”.

Art. 2. Ustawa, zmieniająca niniejszą Ustawę Konstytucyjną, wymagać będzie zgody Sejmu Śląskiego.

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Prezydentowi Ministrów.

Marszałek:

Trąmpczyński

Prezydent Ministrów:

Witos

147.

U s t a w a

z dnia 11 marca 1921 r.

w przedmiocie zmiany ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o załatwianiu zatargów zbiorowych między pracodawcami a pracownikami rolnymi (Dz. Pr. z 1919 r. № 65, poz. 394).

Art. 1. Art. 6, 7 i 14 ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o załatwianiu zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi (Dz. Pr. № 65, poz. 394) zostają uchylone, a w miejsce ich obowiązywać będą przepisy, wyrażone w poniższych artykułach.

Art. 2. Art. 6 otrzymuje brzmienie: „Pracodawca lub pracownik, uchylający się od udziału w wyborach, ulegnie za pierwszym razem karze grzywny w wysokości: pracodawca od 1.000 do 20.000 mk., pracownik od 50 do 500 mk. W razie dalszego uchylania się od udziału w wyborach kara może być wymierzona w podwójnej wysokości”.

Art. 3. Art. 7 otrzymuje brzmienie następujące: „Strony, względnie ich delegaci (art. 3), winni niestawienia się bez uzasadnionych powodów na wezwanie Inspektora Pracy w rolnictwie, lub uchylenia się od udziału w naradach, zwoływanych przez tegoż Inspektora, ulegną za pierwszym razem

karze grzywny w wysokości: delegaci pracodawców od 5.000 do 100.000 mk. delegaci zaś pracowników od 250 do 2.500 mk. W razie dalszego uchylania się od obowiązków, przewidzianych w tym artykule, może być wymierzona kara w wysokości podwójnej”.

Art. 4. Art. 14 otrzymuje następujące brzmienie: „Komisje rozjemcze są powoływane w wypadkach, przewidzianych w art. 8 i 19 i urzędują do czasu rozstrzygnięcia przedłożonych im spraw. Osoby, obrane lub delegowane do komisji rozjemczej, uchylające się bez dostatecznych powodów od pełnienia swych obowiązków, ulegną za pierwszym razem karze grzywny w wysokości: pracodawcy od 5.000 do 100.000 mk., pracownicy od 250 do 2.500 mk. W razie dalszego uchylania się od obowiązków, wymienionych w tym artykule, kara może być wymierzona w wysokości podwójnej”.

Art. 5. Nazwy „Komisarz Rządowy” w art. 5 i 12 ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. zamienia się na nazwy „Starosta”.

Art. 6. Dodaje się do ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. nowy artykuł 14a) w brzmieniu następującem: „Kary, przewidziane w art. 6, 7 i 14 ustawy wymierza w drodze administracyjnej Starosta. Inspektorzy Pracy obowiązani są niezwłocznie zawiadamiać kompetentne władze administracyjne o przekroczeniach art. 6, 7 i 14 ustawy”.

Art. 7. Dodaje się do ustawy z dn. 1 sierpnia 1919 r. nowy art. 18 a) w brzmieniu następującem:

„W celu zabezpieczenia normalnej pracy na roli upoważnia się Ministra Pracy i Opieki Społecznej na czas do dnia 31 marca 1922 r. do powołania Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej.

W skład wymienionej Komisji, której przewodniczyć będzie Minister Pracy i Opieki Społecznej, lub osoba, przez niego wyznaczona, wchodzić będą delegaci po jednym z Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych i z Ministerstwa Sprawiedliwości oraz w równej liczbie przynajmniej po trzech przedstawicieli pracodawców i pracowników rolnych z terenu, dla którego ma być wydane orzeczenie Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej.

Upoważnionemi do delegowania przedstawicieli tych będą organizacje i związki, wymienione w art. 3 ustawy niniejszej.

Gdyby pomimo zastosowania, przewidzianych w artykułach 7 i 14 ustawy niniejszej rygorów karnych, którakolwiek ze stron uchylita się od udziału w Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej, to Komisja ta będzie prawomocnie obradowała i decydowała w składzie 3-ch delegatów rządowych.

Komisja Rozjemcza ma prawo zawezwać wymienionych przedstawicieli pracowników i pracodawców rolnych do zawarcia nowej umowy zbiorowej i pośredniczenia w doprowadzeniu jej do skutku.

Jeżeli przed upływem terminu 31 marca 1921 r., ustalonego dla obowiązujących obecnie umów w rolnictwie, mimo współudziału Komisji Rozjemczej nie zostaną zawarte w trybie, przewidzianym art. 3 i 9 ustawy niniejszej, nowe umowy zbiorowe pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi, jeżeli na skutek tego zachodzi niebezpieczeństwo przerwania normalnej pracy na roli. Nadzwyczajna Komisja Rozjemcza ma prawo nadania obecnej umowie zbiorowej, względnie umowom zbiorowym mocy obowiązującej na przeciąg jednego roku, oraz prawo dokonywania w nich zmian na podstawie żądań i warunków każdej ze stron interesowanych na ten sam przeciąg czasu.

W wyjątkowych wypadkach Komisja Nadzwyczajna ma prawo przekazania poszczególnych punktów do bezpośredniego załatwienia powiatowym Komitetom Rozjemczym.

Do postanowień Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej stosują się przepisy ustawy niniejszej, zawarte w artykułach 17, 18, 19, 20 i części pierwszej art. 21 do słów: „celem uzyskania nakazu wykonawczego” włącznie”.

Art. 8. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 9. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na terenie b. zaborów rosyjskiego i austriackiego.

Marszałek:

Trąpczyński

Prezydent Ministrów:

Witos

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

J. Jankowski

Minister Spraw Wewnętrznych:

L. Skulski

148.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 28 lutego 1921 r.

w przedmiocie rozciągnięcia na ziemie przyłączone do obszaru Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze w dniu 12 października 1920 r. mocy obowiązującej ustawy z dnia 27 listopada 1919 r. o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczania pomieszczeń.

Na mocy art. 6 ustawy z dnia 4 lutego 1921 r. o unormowaniu stanu prawno-politycznego na ziemiach przyłączonych do obszaru Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze dnia 12 października 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1921 r. № 16 poz. 93) Rada Ministrów zarządza co następuje:

§ 1. Na powyżej wymienione ziemie rozciąga się moc obowiązująca ustawy z dnia 27 listopada 1919 r. o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczania pomieszczeń (Dz. Ust. R. P. z 1919 r. № 92 poz. 498) ze zmianami, wprowadzonymi ustawą z dnia 15 lipca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. № 60 poz. 371).

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z dniem tym tracą moc wszelkie obowiązujące dotychczas w powyżej wymienionych ziemiach sprzeczne z niem przepisy.

Prezydent Ministrów:

Witos

Minister Spraw Wewnętrznych:

L. Skulski